31994D0069

L 33/11 EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS 7.2.1994.

PADOMES LĒMUMS
(1993. gada 15. decembris), kas attiecas uz ANO Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām un tās noslēgšanu

(94/69/EK)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši tā 130.s panta 1. punktu saistībā ar 228. panta 3. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu [1],

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu [2],

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu [3],

tā kā Kopiena un tās dalībvalstis piedalījās sarunās, kas notika Starpvaldību sarunu komitejā, kuru ANO Ģenerālā asambleja izveidoja, lai izstrādātu Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām [4];

tā kā ANO konferencē par vidi un attīstību, kas notika no 1992. gada 3. līdz 14. jūnijam Riodežaneiro, Kopiena un visas tās dalībvalstis parakstīja ANO Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām;

tā kā Konvencijas galīgais mērķis, kā noteikts tās 2. pantā, ir saskaņā ar attiecīgajiem konvencijas noteikumiem stabilizēt siltumnīcas efektu izraisošās gāzes koncentrāciju atmosfērā tādā līmenī, lai novērstu cilvēku bīstamo iejaukšanos klimata sistēmā, un tādā termiņā, kas ir pietiekams, lai ekosistēmas dabīgi pielāgotos klimata pārmaiņām, un lai nodrošinātu, ka nav apdraudēta pārtikas ražošana, un lai ekonomikas attīstība būtu ilgtspējīga;

tā kā pēc ratificēšanas konvencija liks attīstītajām valstīm un citām pusēm, kuras uzskaitītas Konvencijas 1. pielikumā, ierobežot Monreālas Protokolā neiekļauto CO_2 un citu siltumnīcas efektu izraisošu gāzu antropogēnās emisijas, lai individuāli vai kopā līdz šīs desmitgades beigām atgrieztos 1990. gada līmenī attiecībā uz šīm antropogēnajām emisijām;

tā kā, parakstot šo Konvenciju, Kopiena un tās dalībvalstis vēlreiz apstiprināja mērķi visā Kopienā līdz 2000. gadam stabilizēt CO_2 emisijas 1990. gada līmenī, kā tas noteikts Padomes 1990. gada 29. oktobra, 1991. gada 13. decembra, 1992. gada 5. un 26. maija secinājumos;

tā kā saskaņā ar Konvencijas 22. pantu valstis un reģionālas ekonomikas integrācijas organizācijas, kas ir to parakstījušas, var to ratificēt, pieņemt vai apstiprināt;

tā kā gan starptautiskajā, gan valsts līmenī jāveic preventīva darbība attiecībā uz bīstamajām antropogēnajām klimata pārmaiņām;

tā kā dažas jomas, uz ko Konvencija attiecas, ir gan Kopienas, gan tās dalībvalstu kompetencē; tā kā Kopienai un tās dalībvalstīm jākļūst par līgumslēdzējām pusēm, lai pienācīgi izpildītu visus Konvencijā noteiktos pienākumus;

tā kā apņemšanos ierobežot antropogēnās CO_2 emisijas, kā noteikts Konvencijas 4. panta 2. punktā, pildīs Kopiena kopumā gan ar savu, gan dalībvalstu rīcību, ņemot vērā to attiecīgo kompetenci;

tā kā Kopiena ņem vērā to, ka dalībvalstis veiks pasākumus, kas vajadzīgi, lai dalībvalstu un Kopienas ratifikācijas vai apstiprināšanas dokumentus varētu deponēt, cik vien iespējams ātri un vienlaikus,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

ANO Vispārējā konvencija par klimata pārmaiņām, kas parakstīta 1992. gada jūnijā Riodežanerio, ir apstiprināta Eiropas Kopienas vārdā.

Konvencijas teksts ir šā lēmuma A pielikumā.

---

(1) OV Nr. C 44, 16.2.1993., 1. lpp.
(2) OV Nr. C 194, 19.7.1993., 358. lpp.
(3) OV Nr. C 201, 26.7.1993., 1. lpp.
(4) ANO Ģenerālās asamblejas 1990. gada 19. decembra Rezolūcija par globālā klimata aizsardzību pašreizējo un nākamo paaudžu interesēs.

2. pants

1. Padomes priekšsēdētājs Eiropas Kopienas vārdā deponē apstiprināšanas dokumentu ANO ģenerālsekretāram saskaņā ar Konvencijas 22. panta 1. punktu.

2. Vienlaicīgi Padomes priekšsēdētājs saskaņā ar Konvencijas 22. panta 3. punktu deponē šā lēmuma B pielikumā iekļauto kompetences deklarāciju un C pielikumā iekļauto deklarāciju.

Briselē, 1993. gada 15. decembrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

M. DE GALAN